

DOCUMENTAIREMAAKSTER XIAOLIAN PENG 'DIT ONRECHT MAG NIET WORDEN VERGETEN'

HAAR VADER OVERLEEFDE DE CULTURELE REVOLUTIE NIET. XIAOLIAN PENG BESLOOT ZIJN NOG LEVENDE GEESTVERWANTEN TE FILMEN. EEN HEFTIG RELAAS MET EEN VERRASSEND LICHTE TOON.

DOOR MICHEL HULSHOF, FOTO LENNY OOSTERWIJK

'**N**EE, NÉÉ!' zegt Xiaolian Peng op de vraag of ze het na zes speelfilms prettig vond om een documentaire te maken. 'Ik vond het vreselijk. Ik heb een paar keer zitten huilen bij de interviews, zo erg was het om te horen wat die mensen hadden meegemaakt. Toen ik bij het monteren de fragmenten terugzag, kwamen de tranen wéér. Deze documentaire maken was extreem pijnlijk. Ik zal het niet snel nog eens doen.' Ze zegt het lachend, een beetje spottend ook, maar uit haar houding spreekt oprechte opluchting dat het project is afgerond.

De Chinese filmmaakster heeft een bijzondere en dappere documentaire gemaakt, *Storm*

under the Sun. De film reconstrueert de zaak-Hu Feng. In mei 1955 pakte het communistische bewind van partijleider Mao meer dan tachtig Chinese intellectuelen rond publicist Hu Feng op en stopte ze achter de tralies – soms voor wel twintig jaar. Daarmee wilde de partijtop een voorbeeld stellen: kijk wat er met je gebeurt als je kritiek op ons hebt. Een van de beschuldigen was Peng Boshan, de vader van filmmaakster Xiaolian. Hij bekleedde een hoge functie in de communistische partij, maar werd vanwege zijn vrijzinnige ideeën en contacten met Hu Feng plotseling uitgemaakt voor 'contrarevolutionair'. Toen Xiaolian nog geen twee jaar oud was, belandde haar vader in de gevan-

genis. Uiteindelijk werd hij te werk gesteld in het noorden van China, waar hij in 1968 tijdens de Culturele Revolutie door de 'revolutionaire' Rode Gardisten is doodgeslagen.

VERGETEN

'Het is een nachtmerrie die me al mijn hele leven achtervolgt,' zegt Xiaolian. 'Ik heb mijn vader nauwelijks gekend. Tijdens de studentenopstanden in 1989 op het Plein voor de Hemelse Vrede werd mijn moeder zo bang dat de geschiedenis zich zou herhalen, dat ze wilde dat ik het land verliet. Ik ben naar New York verhuisd. Daar heb ik geprobeerd alles te vergeten. Maar toen mijn moeder in 1996 ziek werd, ben ik te-

